

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.781 van 9 februari 2016
in de zaak A. 213.488/X-15.917.**

In zake : 1. Marleen CASTEELS
 2. Katrien VAN WESEMBEECK
 3. Marcus VAN WESEMBEECK
 4. Luc VAN DER HOEVEN
 5. Cynthia TAKX
 6. Pieter DUPONT
 7. Marcel DE CAT
 8. André JANSSENS
 9. Lea VAN RILLAER
 10. Ermelinda DE BOECK
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart De Becker
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Loofstraat 39
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE HAACHT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Cies Gysen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 augustus 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Haacht van 26 mei 2014 waarbij het rooilijn- en onteigeningsplan voor de Vinkstraat definitief wordt vastgesteld.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 december 2015.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Veerle Tollenaere, die *loco* advocaat Bart De Becker verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Jonas De Wit, die *loco* advocaat Cies Gysen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten en gewijzigd wettelijk kader

3. De verzoekers zijn allen eigenaars van onroerende goederen gelegen aan de Vinkstraat in Haacht.

De Vinkstraat is een erkende buurtweg (nr. 7) in de zin van de wet van 10 april 1841 ‘op de buurtwegen’ (hierna: de buurtwegenwet).

4. Zoals is vastgesteld in ’s Raads arrest nr. 230.912 van 20 april 2015 (zaak A. 211.144/X-15.641) trekt de gemeenteraad van de gemeente Haacht op 24 februari 2014 zijn besluit van 30 september 2013 tot definitieve vaststelling van het rooilijn- en onteigeningsplan voor de Vinkstraat in.

5. Bij besluit van 24 februari 2014 stelt de gemeenteraad van de gemeente Haacht voor de Vinkstraat opnieuw een ontwerp van rooilijnplan en een ontwerp van onteigeningsplan voorlopig vast.

6. Er wordt een openbaar onderzoek gehouden van 10 maart 2014 tot 8 april 2014. Er worden 68 bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekers.

7. Met het bestreden besluit stelt de gemeenteraad van de gemeente Haacht het rooilijn- en onteigeningsplan voor de Vinkstraat definitief vast.

In het Belgisch Staatsblad van 23 juni 2014 wordt volgend bericht bekendgemaakt:

“Gemeentelijk rooilijn- en onteigeningsplan Vinkstraat. — Definitieve vaststelling

De gemeenteraad van Haacht heeft op 26 mei 2014 het ontwerp van gemeentelijk rooilijnplan voor de Vinkstraat index D) zoals opgemaakt door landmeter-expert [P. V.] van de Group Infrabo op 31 januari 2014 definitief vastgesteld”.

8.1. Voordien was in het Belgisch Staatsblad van 15 april 2014 het decreet van 4 april 2014 ‘houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het grond- en pandenbeleid’ bekendgemaakt (hierna: het decreet van 4 april 2014).

8.2. Vóór de inwerkingtreding van het decreet van 4 april 2014 luidde artikel 6 van het decreet van 8 mei 2009 ‘houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen’ (hierna: het rooilijndecreet) als volgt:

“Voor wat betreft buurtwegen, zoals bedoeld in de wet op de buurtwegen van 10 april 1841, is dit decreet slechts van toepassing voor zover de buurtweg behoort tot het openbare domein. Het vaststellen van rooilijnplannen voor deze buurtwegen gebeurt op basis van de procedure voor de vaststelling van een gemeentelijk rooilijnplan zoals bepaald in afdeling 2, hoofdstuk II, van dit decreet. Op de overige buurtwegen is dit decreet niet van toepassing.”

8.3. Door artikel 98 van het decreet van 4 april 2014 wordt artikel 6 van het rooilijndecreet als volgt vervangen:

“Art. 6. Dit decreet is niet van toepassing op buurtwegen in de zin van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen. Het vaststellen van rooilijnplannen voor deze buurtwegen gebeurt volgens hoofdstuk III van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen.”

8.4. De Nederlandse vertaling van hoofdstuk III van de buurtwegenwet, zoals gewijzigd door de artikelen 75 tot 77 van het decreet van 4 april 2014, luidt als volgt:

“Hoofdstuk III. Opening, afschaffing, wijziging en verlegging van buurtwegen.

Art. 27. De gemeenteraden zijn gehouden om, ten verzoeken van de deputatie van de provinciale raad, te beraadslagen over de opening, de afschaffing, de wijziging of de verlegging van een buurtweg en eventueel het bijhorende ontwerp van rooilijnplan.

[...]

Art. 28. Het voornemen tot opening, afschaffing, wijziging of verlegging van een buurtweg wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek. Met behoud van de toepassing van artikel 27, eerste lid, stelt de gemeenteraad hiertoe een ontwerp van rooilijnplan vast dat onderworpen wordt aan onderstaande procedure, behoudens in het geval van een afschaffing.

De beraadslagingen der gemeenteraden worden onderworpen aan de bestendige deputatie van de provinciale raad, welke beslist binnen de 90 dagen na ontvangst van de beraadslaging van de gemeenteraad, behoudens beroep bij de Koning vanwege de gemeente of van de belanghebbende derden.

[...].”

Artikel 78 van het decreet van 4 april 2014 heft artikel 28bis van de buurtwegenwet op.

8.5. Bij de parlementaire voorbereiding (*Parl.St.* VI. Parl. 2013-2014, nr. 2371/3, 18-19) werd het amendement dat het decreet van 4 april 2014 is geworden als volgt toegelicht:

“Recente rechtspraak noopt tot een gerichte remediëring van enkele bepalingen in de wet op de buurtwegen van 10 april 1841.

[...]

De Raad van State interpreteert de huidige Buurtwegenwet zo (R.v.St., *nv Immo De Witte e.a.*, nr. 146.115, 16 juni 2005; R.v.St., *Van Clevén*, nr. 195.999, 14 september 2009) dat er voor de besluitvorming betreffende de aanleg en de verplaatsing van buurtwegen altijd twee luiken bestaan die cumulatief moeten worden toegepast, ongeacht of het een buurtweg betreft die behoort tot het openbaar domein of niet:

1° een rooilijnplan vastgesteld door de gemeenteraad en goedgekeurd bij ministerieel besluit na advies van de deputatie *ex* artikel 28bis;

2° de besluitvorming op grond van de artikelen 27 en 28 waarbij de deputatie de beslissing neemt; de deputatie is niet bevoegd te beslissen zolang er geen (bij ministerieel besluit) goedgekeurd rooilijnplan is.

[...]

De decreetgever had met het Rooilijnendecreet van 2009 beoogd een eenduidige en eenvoudige procedure uit te werken voor de vaststelling van een gemeentelijk rooilijnplan, waarbij niet langer de tussenkomst van de minister nodig is. Hiermee werd “een belangrijke administratieve vereenvoudiging” betracht (Voorstel van decreet houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen, *Parl.St.* VI.Parl. 2008-09, 2185/2, 2 [...]).

De Raad van State heeft in haar arrest van 24 mei 2013 evenwel geoordeeld dat deze rooilijnplannen voor buurtwegen op publieke bedding ook nog door de bevoegde minister moeten worden goedgekeurd ingevolge artikel 28bis van de wet op de buurtwegen aangezien dit artikel niet werd opgeheven of gewijzigd door het Rooilijnendecreet. [...]

In de combinatie van het huidige regime van de Buurtwegenwet met het Rooilijnendecreet moet men voor de wijziging van een buurtweg die gedeeltelijk over openbaar domein en over privaat domein loopt, bijgevolg drie verschillende procedures cumulatief doorlopen:

1° een rooilijnplan voor het stuk weg dat over openbaar domein loopt volgens de procedure uit het Rooilijnendecreet én de Buurtwegenwet (cumulatieve toepassing);

2° een rooilijnplan voor het stuk weg dat over privaat domein loopt overeenkomstig artikel 28bis uit de Buurtwegenwet;

3° en daarna de besluitvorming over het tracé op grond van de artikelen 27 en 28 uit de Buurtwegenwet.

Er is dus alle reden om een heldere en eenduidige regeling tot stand te brengen, die effectief een administratieve vereenvoudiging beoogt, zonder

hierbij te raken aan de beslissingsbevoegdheden inzake de wijzigingen aan het buurtwegennet.

De voorgestelde wijziging integreert het ‘algemeen rooiingsplan’ (artikel 28bis) in de procedure voor de aanleg of wijziging van het tracé (artikelen 27 en 28), onafhankelijk van het eigendomsstatuut van de ‘zate’. Hierdoor zal de procedure in de toekomst veel duidelijker en eenvoudiger worden.

De nieuwe bepaling houdt in dat er een één-op-één relatie is tussen het aanduiden of wijzigen van het tracé van een buurtweg enerzijds en het opmaken van een rooilijnplan anderzijds. Er zijn dus geen verschillende procedures voor enerzijds het tracé en anderzijds de rooilijnen van de buurtweg. Met het huidige regime was dat, gelet op de rechtspraak van de Raad van State over de Buurtwegenwet, wel het geval.

Het aanduiden of wijzigen van het tracé van een buurtweg veronderstelt bijgevolg nog steeds het opmaken van een rooilijnplan. In het nieuwe regime worden beide geïntegreerd en gebeurt de beslissing over de opening, wijziging of verlegging van een buurtweg aan de hand van een rooilijnplan volgens de procedure beschreven in het gewijzigde artikel 28 en niet volgens het Rooilijnendecreet [...]. Voor een afschaffing van een buurtweg is uiteraard geen rooilijnplan vereist.

Voor de rest blijft de procedure ongewijzigd: openbaar onderzoek, beraadslaging door de gemeenteraad en goedkeuring door de deputatie. Door de integratie van het rooilijnplan in artikel 28 wordt niet geraakt aan de beslissingsbevoegdheid die de deputaties ontleen aan artikel 28 van de Buurtwegenwet. Tegelijk wordt een vervaltermijn ingevoerd voor de beslissing van de deputatie omtrent de opening, afschaffing, wijziging of verlegging van een buurtweg. Door de integratie hoeft de beslissing over de aanpassing van het buurtwegennet niet langer te wachten op de goedkeuring van het rooilijnplan door de Koning (*in casu* de Vlaamse Regering).

Indien de deputatie niet binnen de gestelde termijn van 90 dagen een beslissing neemt, kan de gemeente ingevolge het laatste lid van artikel 28 beroep aantekenen bij de Koning (*in casu* de Vlaamse Regering). Ook de beroepsmogelijkheid blijft ongewijzigd. Er zijn niet langer twee opeenvolgende procedures van toepassing, er wordt één openbaar onderzoek gehouden en één beslissing. Met deze geïntegreerde procedure wordt voor duidelijkheid en vereenvoudiging gezorgd. Deze geïntegreerde regeling is onmiddellijk van toepassing op lopende procedures.

Gelet op deze integratie kan artikel 28bis worden opgeheven [...] en dient artikel 6 van het Rooilijnendecreet te worden aangepast [...]. Er wordt een duidelijk en strikt onderscheid gemaakt tussen de procedure voor het opmaken van rooilijnplannen voor buurtwegen (volgens de gewijzigde procedureregels in artikel 28) en rooilijnplannen voor andere gemeentewegen (en gewestwegen) volgens het Rooilijnendecreet. Om een eenduidige terminologie te bekomen, worden enkele aanpassingen doorgevoerd in het opschrift van hoofdstuk III en artikel 27 van de Buurtwegenwet teneinde een uniform geheel te maken.”

“Beroepen tegen de beslissingen van de deputatie, zoals bedoeld in artikel 28 van de wet op de buurtwegen van 10 april 1841, die aan de Vlaamse Regering werden betekend voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit decreet, worden verder behandeld overeenkomstig de regelgeving zoals deze van toepassing was op de datum van de indiening van het beroep.”

8.7. De in randnummers 8.3, 8.4 en 8.6 genoemde decretale bepalingen zijn in werking getreden op 25 april 2014.

9. In het Belgisch Staatsblad van 14 augustus 2014 wordt het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 2014 ‘tot vaststelling van nadere regels voor de organisatie van het openbaar onderzoek inzake buurtwegen’ bekendgemaakt (hierna: het besluit van 20 juni 2014). Het besluit van 20 juni 2014 regelt het openbaar onderzoek, bedoeld in het in randnummer 8.4 geciteerde artikel 28, eerste lid, van de buurtwegenwet.

“Artikel 1. [...]

§ 2. De gemeenteraad beraadslaagt naargelang het geval over :

[...]

2° de vaststelling van een rooilijnplan voor een bestaande buurtweg;

[...]

Als de beraadslaging, vermeld in het eerste lid, een rooilijnplan omvat, stelt de gemeenteraad een ontwerp gemeentelijk rooilijnplan voorlopig vast.

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, [...] 2°, bevat het rooilijnplan minstens de getroffen percelen, alsook de actuele en toekomstige rooilijn.

[...]

§ 3. Het college van burgemeester en schepenen onderwerpt de beraadslaging, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, en, in voorkomend geval, het ontwerp van gemeentelijk rooilijnplan aan een openbaar onderzoek [...].

[...]

§ 5. De gemeenteraad beraadslaagt definitief binnen zestig dagen na het einde van het openbaar onderzoek en stelt in voorkomend geval het gemeentelijk rooilijnplan definitief vast.

Bij de definitieve beraadslaging en, in voorkomend geval, de definitieve vaststelling van het rooilijnplan kunnen ten opzichte van de voorlopige beraadslaging en, in voorkomend geval, het voorlopig vastgestelde plan alleen wijzigingen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de bezwaren en opmerkingen die geformuleerd zijn tijdens het openbaar onderzoek.

[...]

§ 6. Als gelijktijdig met de beraadslaging en het rooilijnplan een onteigeningsplan wordt opgemaakt, wordt het onteigeningsplan

onderworpen aan het openbaar onderzoek dat georganiseerd wordt over de beraadslaging en het rooilijnplan.

§ 7. De definitieve beraadslaging en, in voorkomend geval, het definitief vastgestelde rooilijnplan worden aan de deputatie bezorgd.”

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van de partijen

10. In haar memorie van antwoord werpt de verwerende partij op dat het beroep onontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen het onteigeningsplan. De verwerende partij beroept zich op het als volgt luidende artikel 12, zevende lid, van het rooilijndecreet:

“Het onteigeningsplan voor de realisatie van het gemeentelijk rooilijnplan wordt aan de Vlaamse Regering voorgelegd. De Vlaamse Regering beslist over het verlenen van de onteigeningsmachtiging.”

De verwerende partij wijst erop dat de Vlaamse Regering over het voorliggende onteigeningsplan nog een beslissing moet nemen, zodat het beroep in zoverre het dit plan betreft, gericht is tegen een akte die niet uitvoerbaar is.

11. In haar laatste memorie stelt de verwerende partij dat indien wordt aangenomen dat het decreet van 4 april 2014 onmiddellijk in werking treedt en ook van toepassing is op lopende procedures – hetgeen zij betwist – het beroep ook onontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen het besluit van de gemeenteraad tot vaststelling van het rooilijnplan, aangezien dit besluit nog een gunstige beslissing van de deputatie behoeft vooraleer uitvoerbaar te zijn en rechtsgevolgen te kunnen sorteren.

Beoordeling

12. Het beroep is gericht tegen een overeenkomstig het rooilijndecreet vastgesteld besluit houdende definitieve vaststelling van een gemeentelijk rooilijnplan.

Artikel 10 van het rooilijndecreet luidt als volgt:

“Het besluit houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk rooilijnplan wordt bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd binnen zestig dagen na de definitieve vaststelling. Het gemeentelijk rooilijnplan treedt in werking veertien dagen na de bekendmaking.”

Overeenkomstig de hiervoor geciteerde bepaling werd het bestreden besluit bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 23 juni 2014 (randnummer. 7), zodat het rooilijnplan voor de Vinkstraat in werking is getreden op 7 juli 2014.

Uit het voorgaande volgt dat het bestreden besluit, in zoverre het het rooilijnplan definitief vaststelt, wel degelijk een uitvoerbare rechtshandeling is die vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring.

13. Wanneer het bestreden rooilijnplan wordt vernietigd zal daardoor het samenhangende onteigeningsplan zijn materiële rechtskracht verliezen. In geval van vernietiging van het rooilijnplan is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, ook het onteigeningsplan uit het rechtsverkeer te verwijderen.

14. De excepties van de verwerende partij worden verworpen.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

15.1. In het eerste middel voeren de verzoekers de schending aan van de artikelen 6 en 9 van het rooilijndecreet en de artikelen 27 en 28 van de buurtwegenwet.

15.2. De verzoekers wijzen er vooreerst op dat de Vinkstraat als buurtweg nr. 7 opgenomen is in de Atlas der Buurtwegen. Bij gebrek aan overgangsregeling in het decreet van 4 april 2014 was de verwerende partij er op

de dag waarop het bestreden besluit genomen werd, toe gehouden dit decreet toe te passen, ook al werd de procedure voor die datum aangevat. De parlementaire voorbereiding bij het decreet van 4 april 2014 bepaalt trouwens uitdrukkelijk dat de nieuwe regeling onmiddellijk van toepassing is op lopende procedures.

Krachtens het laatstgenoemde decreet is het rooilijndecreet niet meer van toepassing op buurtwegen. Aangezien het rooilijndecreet sinds 25 april 2014 niet langer kan dienen als rechtsgrond voor het vaststellen van een rooilijnplan voor een buurtweg is het bestreden besluit genomen zonder enige rechtsgrond.

15.3. Verder betogen de verzoekers dat krachtens het decreet van 4 april 2014 het de deputatie – en niet de gemeenteraad – is die bevoegd is voor de definitieve vaststelling van een rooilijnplan voor een buurtweg.

16.1. In haar memorie van antwoord erkent de verwerende partij dat voor buurtwegen het decreet van 4 april 2014 zonder overgangsregeling heeft voorzien in een integratie van de rooilijnprocedure in artikel 28 van de buurtwegenwet. De decreetgever heeft echter benadrukt dat er niet werd geraakt aan de beslissingsbevoegdheden inzake de wijzigingen aan het buurtwegennet.

De verwerende partij stelt dat uit het decreet van 4 april 2014 geenszins volgt dat voortaan de deputatie bevoegd zou zijn voor het definitief vaststellen van een rooilijnplan. Het staat nog steeds aan de gemeenteraad om in eerste instantie een ontwerp van rooilijnplan voor een buurtweg vast te stellen om dit vervolgens, na het openbaar onderzoek, definitief vast te stellen. Deze bevoegdheid van de gemeenteraad wordt uitdrukkelijk bevestigd in artikel 1, § 5, van het besluit van 20 juni 2014.

16.2. Ondergeschikt stelt de verwerende partij in haar memorie van antwoord dat indien de Raad van State “*per impossibile*” toch van oordeel zou zijn dat ingevolge het decreet van 4 april 2014 de gemeenteraad niet meer bevoegd zou zijn om het betrokken rooilijnplan definitief vast te stellen dit

decreet alleszins manifest on(grond)wettig is daar het ingrijpt op (de afloop van) een reeds opgestarte procedure. De verwerende partij stelt dat het “[i]n dat kader verdient om [...] ondergeschikt een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof” over de verenigbaarheid van “artikel 6” van het decreet van 4 april 2014 met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet “in samenhang gelezen met het algemeen beginsel van de non retroactiviteit en het beginsel van de rechtszekerheid, in de mate dat middels dit artikel wordt ingegrepen op de voorziene rechtszekerheid in hoofde van alle betrokkenen (burgers en gemeente) omtrent de definitieve vaststelling van een gemeentelijk rooilijnplan ingevolge de afwezigheid van een vervaltermijn tussen het einde van het openbaar onderzoek en de beslissing tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk rooilijnplan”.

17. In haar laatste memorie benadrukt de verwerende partij dat zij de juiste procedure voor de vaststelling van het rooilijnplan voor de Vinkstraat heeft doorgelopen.

In ondergeschikte orde, indien de Raad van State “*per impossibile*” van oordeel zou zijn dat ingevolge het decreet van 4 april 2014 de gemeenteraad haar bevoegdheid voor het definitief vaststellen van een rooilijnplan verloren heeft “lijkt het”, volgens de verwerende partij, “ook aangewezen” aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen over de verenigbaarheid van “artikelen 6 en 117” van het decreet van 4 april 2014 met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet “in samenhang gelezen met het algemeen beginsel van de rechtszekerheid, in de mate dat in een verschillende behandeling zonder objectieve verantwoording wordt voorzien voor gelijkaardige situaties, enerzijds wat betreft lopende procedures voor de Gemeenteraad aangaande de opening, afschaffing, wijziging of verlegging van een buurtweg waarop voornoemd Decreet meteen van toepassing is zonder overgangsregeling, en anderzijds artikel 117 van voornoemd Decreet in een overgangsregeling voorziet”.

18. Ter terechtzitting benadrukt de verwerende partij dat, indien de gemeenteraad haar bevoegdheid voor het definitief vaststellen van een

rooilijnplan verloren heeft ten gevolge van het decreet van 4 april 2014, de afwezigheid van een overgangsmaatregel in dit decreet impliceert dat de verbreding van de Vinkstraat, die zij al vele jaren nastreeft, op de lange baan zal worden geschoven.

Beoordeling

19.1. Het decreet van 4 april 2014 creëert een strikt onderscheid tussen, enerzijds, een rooilijnplan voor een buurtweg en, anderzijds, een rooilijnplan voor een weg die geen buurtweg is.

19.2. Een rooilijnplan voor een buurtweg dient te worden vastgesteld volgens de regels vervat in de artikelen 27 en 28 van de buurtwegenwet (randnummer. 8.4) en in het besluit van 20 juni 2014 (randnummer. 9). Krachtens artikel 28 van de buurtwegenwet kan een dergelijk rooilijnplan – ook al is het definitief vastgesteld door de gemeenteraad – geen rechtsgevolgen hebben zolang de deputatie geen gunstige beslissing heeft genomen.

19.3. Een rooilijnplan voor een weg die geen buurtweg is, dient te worden vastgesteld volgens de regels vervat in het rooilijndecreet. Krachtens artikel 10 van dit decreet (randnummer. 12) moet een rooilijnplan voor een gemeentelijke weg die geen buurtweg is binnen zestig dagen na de definitieve vaststelling door de gemeenteraad worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en treedt dit rooilijnplan in werking veertien dagen na die bekendmaking.

20.1. De verwerende partij wijst er terecht op dat het zowel in de opmaakprocedure voor een rooilijnplan voor een buurtweg als in de opmaakprocedure voor een rooilijnplan voor een gemeentelijke weg die geen buurtweg is, aan de gemeenteraad toekomt om het plan definitief vast te stellen.

20.2. Deze gelijkenis impliceert evenwel niet de wettigheid van het bestreden besluit. Met de verzoekers moet immers worden vastgesteld dat het

rooiljndecreet vanaf 25 april 2014 niet langer kan dienen als rechtsgrond voor het vaststellen van een rooilijnplan voor een buurtweg.

Ten gevolge van de inwerkingtreding van het decreet van 4 april 2014 kan een overeenkomstig het rooiljndecreet opgemaakt rooilijnplan op geen enkele wijze meer gebruikt worden voor de opening, wijziging of verlegging van een buurtweg.

21. Het blijkt dat het na 25 april 2014 genomen bestreden besluit het rooiljndecreet als rechtsgrond heeft, hoewel het betrekking heeft op de wijziging van een buurtweg. Aldus schendt het bestreden besluit het decreet van 4 april 2014.

22. Anders dan de verwerende partij ondergeschikt veronderstelt neemt de Raad van State aan dat het ook na het decreet van 4 april 2014 aan de gemeenteraad toekomt om een rooilijnplan voor een buurtweg definitief vast te stellen.

Voor het overige blijken de door de verwerende partij gesuggereerde prejudiciële vragen ingegeven te zijn door haar vrees dat de afwezigheid van een overgangsbepaling de procedure voor de verbreding van de Vinkstraat zal vertragen. Deze vrees berust op de opvatting dat die procedure beëindigd zou zijn met de definitieve vaststelling door de gemeenteraad van het rooilijnplan voor de Vinkstraat. Die opvatting is onjuist daar de verwerende partij hoe dan ook nog de procedure van de buurtwegenwet moet doorlopen. Het blijkt zelfs dat het decreet van 4 april 2014 de laatstgenoemde procedure versneld heeft, door het in artikel 28bis van de buurtwegenwet vervatte vereiste van de voorafgaande goedkeuring van het rooilijnplan door Vlaamse regering af te schaffen.

In de voornoemde omstandigheden is er geen aanleiding om de door de verwerende partij gesuggereerde vragen aan het Grondwettelijk Hof te stellen.

23. Het eerste middel is gegrond.

VI. Rechtsplegingsvergoeding

24. De verzoekers vragen dat de verwerende partij er toe zou worden veroordeeld om aan elk van hen het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding te betalen.

25. Tot de kosten behoort te dezen echter maar één rechtsplegingsvergoeding aangezien het beroep dat de verzoekers gezamenlijk hebben aangespannen slechts een en hetzelfde geschil betreft.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Haacht van 26 mei 2014 waarbij het rooilijn- en onteigeningsplan voor de Vinkstraat definitief wordt vastgesteld.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 2000 euro en een aan de verzoekende partijen, elk voor een tiende, verschuldigde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen februari 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust